

Det tredje mål er at fjerne voldens tabu. Vold mod kvinder er et stort og alvorligt problem, og når kvinder står frem og fortæller, at de er udsat for vold, skal det tages alvorligt. Det er også en samfundsmæssig opgave at støtte ofrene og sørge for, at politi og myndigheder er i stand til at hjælpe ofrene og bryde voldscirklen ved at sætte bredt ind over for familierne, de voldelige mænd, børnene og befolkningen generelt.

Det fjerde mål er at sikre ligeløn. Jeg er helt klar over de udfordringer, vi står over for, og det er også baggrunden for, at vi i regeringen har opfordret parterne til at finde veje til at sikre ligeløn og til at komme med forslag til, hvordan de og vi i fællesskab kan komme problemet til livs.

Kl. 16.25

Det er regeringens forventning, at ligeløn og ligestilling kommer på dagsordenen for overenskomstforhandlingerne på DA/LO-området i 2004, og arbejdet med at sikre ligelønsstatistik som grundlag er allerede i fuld gang. Det er jo sådan, at ud over at DA og LO er med i følgegruppen bag den SFI-ligelønsrapport, som kommer til sommer, vil DA og LO præsentere et fælles udspil i løbet af foråret med deres plan for at sikre ligeløn. Det kan jeg af gode grunde ikke fortælle noget om, men jeg vil gerne sige, at der jo er sket noget på området, selv om der er nogle, der meget gerne vil tegne et billede af, at det er der ikke.

Der er naturligvis andre temaer, der er vigtige i ligestillingsarbejdet, og de kræver en fortsat og flerårig indsats og bliver selvfølgelig prioriteret højt. Som eksempel på det vil jeg især fremhæve de to handlingsplaner om vold mod og handel med kvinder, som vi lancerede sidste år.

Begge handlingsplaner blev til i et meget tæt samarbejde med både eksperter og med de frivillige og fagfolk, der er i kontakt med kvinderne. Det centrale var, at handlingsplanerne skulle bygge på viden fra både forskere og praktikere. Samtidig er der i alt afsat 120 mio. kr. til handlingsplanerne, hvoraf de 100 mio. kommer fra satspuljen, og der er derfor allerede sat en lang række vigtige og spændende aktiviteter i gang.

Handlingsplanen om kvindehandel blev skudt i gang med en stor annoncekampagne, der var led i et større nordisk samarbejde, og som i øvrigt har vundet en pris, Guldkornet, som den bedste dagbladsannonce. Derfor er det også helt absurd, når en ligestillingseksperter citeres for at sige: »Hvordan skal det hjælpe disse mennesker at smide en kampagne op i luften og

ikke ane, hvor den lander? Det er metoder, du ser sydpå, men som slet ikke ligger i tråd med den nordiske model, der bygger på analyse og dokumentation.«

Sådan en udtalelse er ikke blot lodret forkert, men er formentlig også udtryk for det, jeg vil kalde fordomsfuld modstand. Jeg har netop været stolt over de mange tilbagemeldinger, der har været på annoncekampagnen. Vores mål var at få skabt en levende debat, og det er faktisk lykkedes. Men kampagnen står jo ikke alene; den var blot startskuddet til en lang række konkrete initiativer som f.eks. en hotline, et værested og opsøgende gadearbejde.

Også når det gælder arbejdet med at bekæmpe vold mod kvinder, har der været et tæt samarbejde med praktikerne. Jeg har bl.a. sammen med Landsorganisationen af Kvindekrisecentre stået i spidsen for 27 temadage om vold mod kvinder med over 2.000 relevante faglige aktører.

Temadagene er blevet mødt med fantastisk opbakning over hele landet, og jeg er meget glad for det engagement, deltagerne har vist. Jeg mener, det er utroligt vigtigt at møde de fagfolk, som rent praktisk er i kontakt med kvinderne, og jeg har fået et meget bedre indblik i, hvilke problemer det rent faktisk er, ved at høre om erfaringerne og høre de personlige beretninger. Derfor er der faktisk kommet mere ud af kampagnen for bekæmpelse af vold mod kvinder end som så, for det har betydet, at man rundt omkring fra den enkelte kommune og de enkelte amter har sendt fagfolk, der dækker bredt, af sted – politi, sagsbehandlere osv. – og de er nu bedre i stand til at tackle de problemer, som kvinderne møder op med.

Så vil jeg gerne sige til fru Anne Grete Holmsgaard, at netop når vi snakker om mainstreaming, vil jeg nok mene, at her står denne regering stærkere end den tidligere, når vi taler om handel med kvinder. Nu har vi fået et Justitsministerium, der faktisk er aktiv medspiller og vil være med til at bidrage til, at netop når vi taler vold mod kvinder, kan nogle ting lykkes, hvilket var meget svært før.

Som man kan høre, er begge handlingsplaner en kombination af viden, debat, oplysning og konkrete handlinger – en kombination, som er helt central.

En anden central del er, at ligestillingsarbejdet ikke må isoleres. Ligestilling skal tænkes ind, og hvor man måske ikke umiddelbart troede, det var særlig relevant, viser det sig allige-